

LXXIX.

Forslag til Lov

om

Ændringer i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter.(Fremsat i Landstinget den 28. Oktober 1931 af Indenrigsminister *Dahlgaard*).

§ 1.

§§ 1 til 7 i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter affattes saaledes:

Grundskyld og Ejendomsskyld.

§ 1.

De kommunale Skatter, der skal svares af faste Ejendomme, opkræves fremtidig som Grundskyld og som Ejendomsskyld.

§ 2.

Den kommunale Grundskyld paalignes de skattepligtige Ejendomme med en bestemt Promille af Ejendommens Grundværdi (jfr. §§ 3 og 4 i Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme).

§ 3.

Den kommunale Ejendomsskyld paalignes de skattepligtige Ejendomme med en bestemt Promille af det Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendomsskyld (jfr. §§ 1 og 2 i Lov Nr. 352 af 7. August 1922) i Skatteaaret 1931—32 oversteg Ejendommens Grundværdi. I det udkommende Beløb skal der dog for hver enkelt Ejendom fradrages et Beløb paa 10 000 Kr. med Tillæg af 1 000 Kr. for hver Beboelseslejlighed med Køkken, som Ejendommen ved nævnte Ansættelse indeholdt udover een Lejlighed; i Amts- og Sognekommunerne kan de her nævnte Fradrag dog ikke overstige det for Ejendommen i Skatteaaret 1931—32 fastsatte Fradrag med Tillæg af Ejendommens afgiftspligtige Grundværdi i samme Skatteaar.

Udstykkes en Ejendom, fordeles den afgiftspligtige Ejendomsskyldværdi for Skatteaaret 1931—32 paa de udstykkede Parceller i Forhold til Ejendomsskyldværdien paa Udstykningstidspunktet. Fordelingen foretages i Forbindelse med de almindelige Vurderinger og Omvurderinger.

Den kommunale Ejendomsskyld skal i samtlige Kommuner udredes med $\frac{3}{4}$ af Promillen for den kommunale Grundskyld; den kan dog ikke opkræves med en højere Promille end den, Kommunen bragte i Anvendelse i Skatteaaret 1931—32.